

magni huius presentis mundi.

Capitulum. XLV.

.6. Detribus modis quibus gratia datur.

Sicut supra memini milles milles modis p̄eplatio variari potest et haberi. Ideoque p̄ tanto ad p̄ sensu non possum relinquerēdo quodlibet suo sensu et gressu a deo collat. ne videas quod largissimum atque copiosissimum et quod dāmodo infinitū in tam breui et modica imaginatōne velle p̄stringere. Sed p̄ finali adhuc dico. grām dei p̄sentē esse anima tribus modis specialiter. **F** Unus est per iustificationē. sine hoc p̄ sentia atque aliam cui sic adest dico acceptabile redire. **A**lius modus est p̄ sentimentū et p̄solatōe; aliquis sicut in istis qui in sua p̄templatōe recipiunt et p̄cipiunt diuersos p̄solutionū modos atque gaudia spūalia. Nam interdū eisdem videt et liquefiat oīno in quadā dulcedine. in tātu ut omnes quod cernunt aut me dicant plenū esse tali dulcore iudicāt. Alius quidē vero recipiūt securitatē quādā admiringā humilitate plenā; qua mediāte ipsibimēt displiceret soli accipientes delectationem et placentiam eorum in deo. Quoties enī sibi metūt quis placet atque in se de seipso gaudet. certū sit a vera humilitate se ēē alie nū. hec p̄solatōes suas quibus iocundat et dohre sciat originē. Vera enī humilitas semper exīs sociata visitationib⁹ bonis atque diuinis. dat cognoscere ad imūz et veracitatem defecit suos. p̄ q̄s sibi hō displiceret redditque vilis atque abominabilis in aspectu suo. nihilomin⁹ placentiam maximā h̄ns. sed q̄ in grā mīscōia bonitateq̄ diuina p̄sistit. Alius quidē aīa deuota sentiet cordis sui quādā dilatationes vel sui intellect⁹ et prehēdens inseptūq̄ etiā totū mīndus. iudicabitque deum fore tā eccellentis atque infinite maiestatis. q̄ q̄si omne quod residuum est ei nihil oīno ēē videat. nisi in q̄stū esse in talib⁹ de cognoscat. Quidē vero sentiet aīa in se quādā spūalem ebrietatē. mouentē eā sobrie in laudes spūales. suspiriātq̄ sancta et deuota. nō se valēs ad intra stinere. q̄n oporteat dōfōris erūpere seu ad extra id ostendere. q̄d sensuāt. videatq̄ interdū eidē q̄ oīa plena sint gloria et laude plena. **T**erti⁹ vero modus h̄ndi grām p̄ntie dei est p̄ unione. quēadmodū beat⁹ paul⁹ apl⁹ habuit. ceteriq̄ cōtemplatiū excellētissimi. Sed de mō isto

loqui me indignū repto et os meū p̄tineo altiorib⁹ doctorib⁹ illud relinquēs discutiendum.

Finit.

Sequitur epistola

ab eodem edita.

Hulerūt eximie caritatis vestre līre nō p̄nu leuamē infotunio meo (sicut spero) felici. Est enī flagellū pris mīscōia rū quod v̄sq̄ mō vere supra spē et omne meritū meū t̄pauit. Fecit enī cum tēptatōe puentū ut possem sustinere. Brasias igit v̄rē benignissime pierati. q̄ spāsionē p̄stirūt taliter flagellato. q̄ plena cōsolatōe documēta supaddidit. q̄ demū p̄co nūs qualia nec v̄surpo mīhi nec eis mediū censeo p̄graauit. Sic plane sic decebat sapientiā p̄fessos. v̄tynū et cōsortio suo quāc̄ aborūtū q̄rū in tribulatōe posittū solarent. **V**erū et si absq̄ v̄lla fictione cū laborib⁹ plurimis et expēsis. oīlā cōnatus sum debiles humeros meos et frāglitatis sue consocios subducere. oneri tanto cancellarie p̄sienf. et in aliū gradū transferre. nūlōmūt inegressibili quodā labortinto circūactus. et quasi posuerim pedes meos in rete et in maculis eius ambulē. cōfusus sum ab expeccatōe. sentioq̄ illud terrentianū q̄ nō licet hoīem sepe esse ut vult. **D**andat⁹ sum q̄p̄e ab illo. cui post deūz me et oīes opas meas debeo. dīm meū dōmī Burgondō loquor. cui v̄tina; aliud circa me et p̄ me modesti⁹ humili⁹ salubri⁹ et cōsiliū extitit. ignoscat de⁹ idipm cōsulentib⁹. **E**bā obediens. sed impediuit iter meū q̄ oīlā asine Balaam obstitit. et interim ab executione officij cācellarie me spontaneū illud etiā p̄sus deserere patum tū illud p̄ obedientia et equi volente suspedit. In qua re facio quod mandatis. neq̄ aliud p̄nunc subesse video et substituo enī pro exercendis omnib⁹ que p̄ns agerē cuī solēnitate factum mitto. Bene valete. mei memorē in orationib⁹ vestris. Scriptūz h̄rūḡ. xvij. april.

Sequitur alia epī-

Istola eiusdem:
Ocundum est sociū et fratres in xpō dilectissimi. **J**ocundū valde q̄r̄ verbis nequeo vos alloqui.
Sunt ei amītōz grata vñdecūq̄ colloqa.

Ab.

Epistole quiedam.

Demandic

Nd si iuxta Terentianū senes/ proximus amicorum gradus est vicinitas. multa prorsus tē mibi debet amicicia ad collegium illud venerabile/quod incolitis. cui nō tam vi- cinus q̄s incunre ab adolescentia familiaris semp intraneus fui. et trāti mores ex conui- cni. Solaboro igit̄ mutua vobiscū confa- bulatione/coactā quietem mēā. qua me di- uinum flagellū alligauit in lecto valitudi- nis. vbi supinū immobilēs iacere cōstrin- git. ut ille spero et magna dei misericordia non solū tolerabiliter s; pene optabiliter. Cur ita: quoniā neq; lectionē/ neq; orationē neq; salubrī cogitationū protractionē exulanit a me quies talis. quinetias familiariores si nō oblitiero/cōstituit. Quo pa- cto sic: Dolorem nang corporis/ et animi anxiatātē/divina gratia v̄sq modo vel ab stultis vel fere supra spem et vere supra omni- ne meritū meū/temperauit. Gratias ei qui nunc adiudicavit me cōtumacē v̄sq nunc seruū suū. non in ira et furore corripere sed in virga filiali. Et domine si sic vivif et in talib⁹ vita spiritus mei/ cor:ripies me et vi- uificabis me. ecce in pace amaritudo mea amarissima. Sed ad vos redeo/ quibus e cogitationib⁹ meis familiariter aperire stu- dui. et si non ob aliud. et vel voluptatē ali- quam ex tali cōmunicatione scribendo cō- cipiam:

Bequitur alia epi-

Ostola eiusdem:
Um nuper deuoti Bernardi omel. super Lantica relegarem (pater et frater dilectissime) per- neni in eum locū qui docet media puenie- di ad generationē verbi. hoc est ad contem- plationis arcem. Hanc sum nō medio- criter/ q̄ ita cōsonē ad eum de hac materia olim Brugis in lecto valitudinis mee cō- scripteram. sicut habes tractatuli copiam: Nesciebam v̄tq; alium taliter et tali ordi- ne/tradidisse ipam contemplationis adi- p̄scende arcem. Quo fit/ et mihi securius eadem scripta mea placeant. Sunt aus- tem verba beati Bernardi talia omel. cēte- sima. Visio hec/ non industrie est sed gra- tie. reuelationis non investigationis. Si quid tamen potest ad hoc industria opera- ri illud primū obseruare quod dicitur La- uamini mundi estote. Secundo vt scriba- tis sapientiam tempore ocij. qui enim mis-

noratur actu/ percipiet eam: Tertio vtrio lenti sitis. et gaudiū regni quod vobis diu- tius surripitur/ periapiatis. Ut habeatis cor purgatum. pparatum. improbum. In primo efficeris anxius. in secundo deuo- tus. in tertio rebemens. hoc est idoneus. obuius. vrgens. Hec ille. Vides pater et frater/ quēadmodū tria hec conueniant tribus illis gradibus scale mystice cōtem- plationis. quos nominaui amaram con- tritionem. ocium vel solitudinem. et fortez perseverantiam. Gratias illi a quo omnis veritas. et cui veritas omnis cōsonat. Nō si quis nunc aut alias inculpauerit me te- meritatis/ q̄ materia in hanc prorsus altissimam et abditissimā/vsurpauerim tractas se velut ipsam agnouerim. habeat respon- sum illud quod nouissime recolo apd vos dixisse. Scio itaq; ex multis scriptis/ et q̄i rūndam verbis/ aliquam esse cognitiones et mentis elevationem quam habere pos- sumus/ ultra communem et v̄stativē co- gnitionis normam. Hoc modo etsi non aliter scire potui/nobis aliquid deesse per- fectionis huiusmodi/ quam sancti patres habuerunt et docuerunt. Sic enim potest ipse cecus colores etiam cognoscere rago tali conceptu et se cecum iudicare. Queres- bam dudum a quodam ceco viro intelligēte/ quomodo se sciret cecum esse. Scio res- pondit. quia aliquam perfectionis inten- gritatem quam in alijs esse audio/mibi de- esse censeo. Deniq; pater et frater/nihil ex tribus predictis gradibus tantum des- esse formido/sicut occupationem necessariam in religioso exercitio tuo. quod v̄tq; et nullo modo nulla profectus alterius oc- casione deserendum esse nō ambigo. Sic vocatus es. noli violenter obniti. quia nō hoc tibi cederet feliciter. Sed irriderent hostes sabbata tua. hoc est vacationem tu- am. Nescis preterea quid tibi est v̄tilius et deo placentius. Renelabit cum voluerit. et dum beneplacitum erit ante se. quod ab- scedit a sapientibus huius seculi et reue- lat parvulis. Soli parvuli hoc aptingunt non quia meritum. sed quia antē placitum est. Precipua insuper ratō huiusmodi mu- nus desiderandi est. et simus parvi in ocu- lis nostris. habita contemplatione tante. et tam immense maiestatis/ vocabit te for- tassis deus occasione ocij data/ per egritū dinem aut alias. Sic interim opus tuum

age. et vaca non quantū placet sed quantū
licet ad videndū et gustandū quoniam sua
uis est dominius. In quo bene vale. Dei
memor in orationibz tuis. Et fratrem ger-
manum/pupillum/ commendatnm habe
Scriptum parisius.tiij.aprilis.

Explicit.

Incepit secretū col
loquū hominis cōtemplatiū ad animāz
suāz et anime ad hominē super paupertā
te et mendicitate spūali docēs recurrere ad
deum et sanctos p̄ deuotā orationē p̄ im-
petrando elemosyna gratie et virtutū. In-
super et pro adipiscēda scientia affectionū
que p̄ p̄ sapientia dicīt quasi sapida scien-
tia. Et cōtinēdūs partes, prima tra-
ctat questiones et respōsiones diuersas ho-
minis ad animā et econtra. Secūda cō-
tinet orationes et meditationes diuersas.
quas format anima sub forma pauperis
mendicantis et querentis panem.

O Dea pauper/ mea infir/ **H**o-
ma/ mea paralytica/ mea misera-
bilis anima. que nihil in te aut
er te boni habes. sed nec tuo la-
bore vales cōparare. Audi queso meū con-
siliū. Disce mendicandi officiū. fiat tibi
questus mendicatis ordinarius vite suste-
tande prouētus. cur fame siti algore interi-
rest viciosa profecto multū foret hec vere-
cundia vel segnices. **A**nima **H**omo hos-
pēs quidē meus qui mecum de pa-
tria mea prime cōditionis eiectus es. et de-
trus sumus in hunc tētrum ac dolorosum
carcerem p̄sentis etiū fateor heu me pa-
perem. egrotam. captiuam. letam. sauciam
nudam. omnibz egentem. Vere infelic illa
hora/qua parens primus cōmisit in deūz
summu regem grande illud nefas/ crimen
et lese maiestatis. quo iustissime nobis il-
la nostra p̄clara hereditas adempta est. ac
de loco voluptatis gaudij et omnis excellē-
tie deportati fuimus in hunc locū lacrima-
rum/tribulationis angustie et desolatiōnis
de diuitiis in paupertate. de ingenuitate in
vilitatem. de vita in mortalitatē. de loco se-
curitatis in locum plenū discriminis. Et
ve sub uno claudant omnia. de vniuersita-
te bonorū in profundū omnis misericor-
dis inieicti. Quare prorsus ignoro quid
factura sim. laborare nec scio. nec valeo:
Versaretur quidem labor meus ad deūm

cognoscendū. amandū. laudandū. honorā-
dum. Sed heu nimis longe fact' est a me
numī me a se piecit. Cōspicio me in tene-
bris positz. circūdatā ignorantia. incerti-
tudine. errore. quibz inutilis facta sum ad
illū intuendū seu p̄templandū. Ita igitur
meo frustrato labore amodo quid agere
quid laborare quid lucrifacerē: Dicis mihi
bi mendicandū esse et provita questuandū
Volo quidē sed quo ibo captiuā et clausa
intra hospitale tui corporis in magno carce
rehui mundi mortalis. quo pacio pro pe-
tendo auxilio valerē hinc effugere: Quis
insup me clamantē audiret: Quis ad me
respicteret: quis succurreret: Circūspice vni-
digz. Cū deficiam omnes et paupes facti
simus nimis. nemo nostrū est qui sibi p̄s
vel in modico valeat opem ferre. vñ igitur
alteri subuenieret: Quid dabit nihil dandū
habens. Ita profecto: nō aliam mibi sor-
tem video p̄p̄tiaz nisi contra hec mala/ re-
mediū desperationis querere et desperādo
vitam hanc finire miserā. **H**o **D**.
dicis o aia despandū esse: Absit! **H**inime
certe despabis. meū potius audias cōsiliū
Tibi enī demonstrabo locū caritate et mia-
plū. in quo omnes paupes querētes/ in-
ueniūt refugium. Ibi enī copiosi sunt illi p̄j
ac liberales dei elemosynarū in ecclesia vñ
delicet celesti. sancti et sancte. in quibz ē illa
thesauraria gratie/ regina misericōdie. mater
pauperū orphanoz. vbi adest et redēptor
humanī generis saluator noster ih̄s c̄ps.
mediator et aduocatus apud patrē p̄ pecca-
toribz. **Q**ueris qualiter illuc tēdas: At
ego respondeo. Illuc res sanctū ferat desideriū.
Ubi enī tuum sanctū erit desideriū et
ibi teipam esse iudicabis. Deus inquit p̄
sphaera desideriū; pauperū eraudiet. Quid
autem magis in tuo est arbitrio q̄z tuū de-
sideriū. quo potes cōtinuo ad deū profi-
cisci. cū deo loqui et cū sanctis. ab eisq̄ sub-
sidium implorare. **A**nima **H**i ira est
o homo vt asseris. desiderabo vñq̄ satis:
Verum plurima frequenter desidero. que
minime accipio. Et si desiderando loquor
non est qui mibi respondeat. et raro vel nū
q̄ me expior adiutam. **H**omo **F**irmi-
ter tene o anima. q̄ sanctuz desideriū semp
auditum pro te eraudet. nisi forte proper
alteram trium causarum. Vel quia nō est
de cōuenientibz ad salutē sicut paulus de-
siderabat liberaria stimulo carnis. Vel q̄z
Bb-2.